Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 168

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Tersane işçilerinin sesi

Tersane İşçileri Bülteni

Fiyatı 250 000
Özel Sayı Aralık 2004

Sıranın sana gelmesini mi bekliyorsun?

Tersanelerde iş cinayetleri bitmiyor!

İşçi kardeşler;

Çalıştığımız tersanelerde iş cinayetleri artarak devam ediyor. Yanıbaşımızda yaşananları neredeyse sıradan bir olay gibi umarsızlıkla izliyoruz. Bizlere ölmeyi, sakat kalmayı, yaralanmayı bir yumurtanın düşüp kırılması kadar sıradan ve basıt bir olay gibi göstermeye, her kazadan bizi sorumlu tutmaya çalışıyorlar. Utanmadan bizlerin tedbirsiz davrandığını, dikkatsiz ve beceriksiz olduğunu söyleyerek suçu bizim üzerimize atmaya çalışıyorlar. Bu cinayetleri biz işçilere kaza olarak yutturmak istiyorlar.

Tersanelerde yaşananlar gerçekten bize söyledikleri gibi mi? Bir işyerinde ya da koca havzanın tamamında yaşananlar doğal kazalar mıdır gerçekten? Tüm bunlar işçileri daha fazla çalıştırmak için hiçbir önlem almayan, önlemlere ayıracakları zamanı kayıp gören asalak patronların suçu değil mi?

Hepimiz biliyoruz uyduruk bir iskele kurar, bu iskeleye çürük tahta koyarlar sonra da "hadi git çalış" derler. Sonunda ya kaynakçı, ya montajcı ya da taşçı

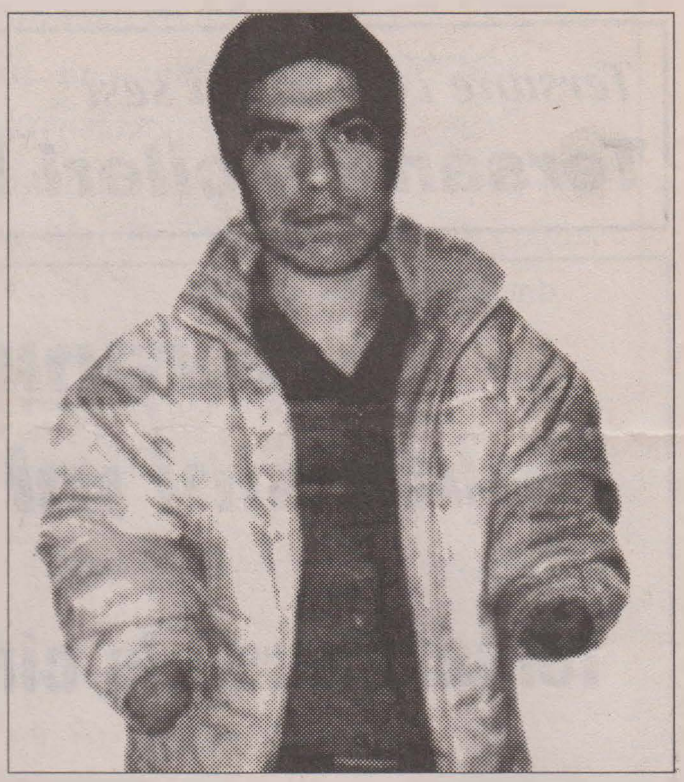
arkadaşlarımızdan biri, bu kaba ihmalin bedelini ya canıyla veya sakat kalarak öder. Daha ucuza, daha fazla çalıştırmanın hesabını yapan kan emiciler, sıra bizlerin sağlıklı ve güvenli ortamlarda çalışmasına gelince, üç kuruşu dahi "gereksiz harcama" sayıyorlar.

İşte gaddar zihniyetin son kurbanları Çeksen-Net Denizcilik'ten Bülent Sözbir (7 Aralık 2004'te), Çindemir Tersanesi'nden Hasan Duman (7 Aralık 2004'te) ve Sedef Tersanesi'nden Halil Polat (9 Aralık 2004'te) adlı arkadaşlarımız oldu.

Çürük halatlarla yük kaldırılır, çıplak kablolarla çalıştırılırız ve sonuç ya sakatlık ya da ölüm olur! Her an bu korkuyla çalışıyoruz. Bizlerin yaşamının onların gözünde on metrelik kablo kadar dahi bir kıymeti yoktur! Çalıştığımız tersanelerin hepsinde dörtbir yanımız adeta ölüm tuzaklarıyla kuşatılmış durumda. İki-üç metre ötemizde tanklar, tüpler duruyor. Başımızın üzerinden düzinelerle parça geçiriliyor. Yapılan her iş, kaza denilen cinayete davetiye çıkarıyor.

Buna, yaşanan son olay bir örnektir. 11 Aralık günü öğleden sonra Çiçek Tersanesi'nde gemi denize indirildi. Tersane patronları, başbakanı da çağırmış olmalarının sarhoşluğuyla işi şakşakçılığa döktüler. Ya sonrası? Daha işlemleri bitmeden, önlemleri alınmadan kesilen halat, az daha gemi etrafında çalışan işçilerin toplu katliamına neden oluyordu. Şans eseri sadece iki arkadaşımız yaralı olarak kurtuldu.

Görüldüğü gibi kazaların (iş cinayetlerinin) asıl sorumlusu tersane patronları, taşeronlar ve onların

kölelik düzenidir. Onların açgözlülüğü bizlerin canına maloluyor. Asıl suçlu onlardır! Onlar da suçlarını biliyorlar elbette. Her kaza sonrası olayı örtbas etme çabaları bundandır. Daha işbaşı yapar yapmaz bizlere, "imzala" diye uzattıkları kağıtlar bunun içindir. Sadece 2004 yılı içinde bu cinayetlere kurban giden arkadaşlarımızın sayısı 14'tür. "Kaza" diye bize yutturmaya çalıştıkları ama aslında kendi suç ve ihmalleri sonucu yaralanan arkadaşlarımızın sayısını anlamak için son bir ayda sadece SSK'ya gidenlerin sayısına bakmak yeterlidir.

10 Kasım 2004 Namet Güler	Torlak Tersanesi
10 Kasım 2004 Olgun Karpuz	Torlak Tersanesi
11 Kasım 2004 Aşkın Şeron	Torlak Tersanesi
17 Kasım 2004 Hüseyin Akkoç	GEMAK
24 Kasım 2004 Mehmet Demir	TORGEM
25 Kasım 2004 A. Gencay Gökvelioğlu	YARDIMCI
1 Aralık 2004 Bülent Çakıroğlu	Naz Gemi (Taşeron)
3 Aralık 2004 Selim Nişli	Çelik Tekne
7 Aralık 2004 Hasan Kütük	Sılacan Denizcilik (Taşeron)
7 Aralık 2004 Bülent Sözbir	ÇEKSAN (Net Denizcilik Taşeron)
7 Aralık 2004 Hasan Duman	ÇİNDEMİR
9 Aralık 2004 Halil Polat	SEDEF

Tekrar edelim ki bunlar sadece SSK'ya giden ve rapor tutulan kazalardır. Özel kliniklere gidenlerin, işten atılma korkusuyla rapor tutturmayan arkadaşlarımızın olduğunu da biliyoruz. Bunlar da eklendiğinde ortaya çıkan tablo gerçekten korkunç. Ne kadar büyük risk altında çalıştığımızın bundan daha açık bir izahı olamaz.

Ortaçağ köleleri gibi muamele görüyoruz. Sakat kalanı at dışarı! Çünkü işleri bitmiştir onların. Ve bir yığın arkadaşımızın başına gelen budur.

Çözüm örgütlü gücümüzdedir

Kardeşler!

Yıllardır süren sorunlarımızın çözümünü patronlardan beklemenin saflık olduğunu biliyoruz. Kendi istekleriyle bizlerin can güvenliğini, iş güvenliğini ve iş güvencemizi sağlamayacakları açıktır. "Balık baştan kokar" deyimi tam da bu duruma uygundur. Birbirlerinin hizmetine soyunanların çözümü de kendi çıkarları doğrultusunda olacaktır. Çiçek Tersanesi'nde gerçekleşen "kaza" Başbakan'ın gözü önünde yaşandı. Ama Tayyip Erdoğan orada AB'den, daha fazla üretimden dem vurdu.

Peki bizlere sordu mu "sigortanız yatırılıyor mu, aldığınız ücret yeterli mi, can güvenliğiniz sağlanıyor mu" diye. Elbette sormadı. Soramaz da. Çünkü burada yaşanan her türlü sorunu çok iyi biliyorlar. Orada iki arkadaşımız belki de ölümden döndü. Ama onlar ve tersane patronları dönüp işçilere bakmadı bile. Zaten onlardan ilgi veya çözüm beklemek ham bir hayaldir. Zira Tayyip ve onun gibilerinin görevi asalak patronlar sınıfına hizmet etmek ve İMF'den gelen emirleri uygulamaktır.

Çözüm, biz işçilerin kendi çıkarlarımız doğrultusunda birleşmesindedir. Haklarımızı kazanmanın ya da kırıntı düzeyinde de olsa olan haklarımızı kullanmanın yolu budur. İnsanca bir ortamda, güvenli bir şekilde çalışmanın başka yolu yoktur. Ücretlerimiz yetmiyor, hepimiz bundan şikayetçiyiz. Peki düzelmesi için mücadele etmekten, omuz omuza vermekten başka seçeneğimiz var mı?

Gemileri kanımızla, terimizle, çürüyen bedenimizle inşa ediyoruz. Ya bizler için sonuç ne oluyor? Bizler penseyi almazsak, kaynağı yapmazsak, vinci çalıştırmazsak bu işler olur mu? İşte bizim gücümüz buradadır. Bizim gücümüz üretimden gelmektedir.

Bu koşullar kendi başına değişmeyeceğine göre bizlerin iradesi ve çabası gereklidir. Bu çabayı gösterenlere ve göstermek isteyenlere çağrımız şudur; gelin birlikte mücadele edelim, gücümüzü, sesimizi birleştirelim. Çünkü tek çözüm örgütlü gücümüzdedir.

* *Her yıl yaklaşık 2 milyon işçi, iş kazalarından ve iş ile ilgili hastalıklardan yaşamını kaybetmektedir. Bu ölümlerin en az 355 bini çalışırken meydana gelen kazalardan kaynaklanmaktadır.*
* *Her yıl ölümcül ve ölümcül olmayan yaralanma yaklaşık 500 milyon ile 2 milyar arasında değişmektedir. Bu yaralanmaların çoğu, işçilerin kazançlarını ve işlerini kaybetmelerine, kalıcı sakatlanmalarına ve yoksullaşmalarına neden olmaktadır.*
* *Her yıl 160 milyon işçi iş ile ilgili hastalıklara yakalanmaktadır.*
* *Tüm dünyada her gün 5 bin işçi yaşamını kaybetmekte, yani bir dakikada üç işçi ölmektedir.*
* *İşten kaynaklanan ölüm sayısı savaşta yaşamını kaybedenlerin sayısından iki kat daha fazladır.*
* *Sadece tehlikeli maddelerden kaynaklanan ölüm sayısı her yıl 340 bindir ve asbestten dolayı 100 bin kişi yaşamını kaybetmektedir.*
* *Her yıl 22 bin çocuk iş kazalarında ölmektedir.*
* *Cilt kanseri olgularının %10'unu, işyerlerinde zararlı maddelerle temas eden işçiler oluşturmaktadır.*

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 168 ● Fiyatı: 250 000 TL ● Aralık 2004 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ● EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST